

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาชิงทดลองเพื่อหาระดับสารม่าแมลงตอกถังในผักสด
มีวิธีดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ ผักสดประเภทบริโภคใบและบริโภคผลที่นำมา
ประกอบอาหาร โดยไม่ผ่านการปอกเปลือก จากแผงจำหน่ายผักในตลาดเขตตำบลคลองแก้ว
อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ คือ ตลาด อบต. ตอนแก้วและตลาด ป.พัน 7 จำนวนทั้งหมด
10 แหง เนื่องจากมีแผงที่มีเจ้าของคนเดียวกัน 3 แหง จึงเหลือแผงจำหน่ายผักเพียง 7 แหง
โดยเก็บข้อมูลระหว่างเดือนธันวาคม 2548 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ 2549

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (ดังแสดงในภาคผนวก ข) โดย
กำหนดคุณสมบัติ ดังนี้

1. เป็นผักสดประเภทบริโภคใบและบริโภคผลจากแผงจำหน่ายผักในตลาดเขต
ตำบลคลองแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่คำนึงถึงแหล่งที่มาของผัก
2. เป็นผักสดประเภทบริโภคใบและบริโภคผลชนิดที่แผงจำหน่ายผักมีจำหน่ายเหมือนกัน
ทุกแหง

ดังนั้นจึงได้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ คือ ผักสดประเภทบริโภคใบและบริโภคผล
จำนวน 16 ชนิด ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 กลุ่มตัวอย่างผักสดประเภทบริโภคใบและบริโภคผล

ประเภทผักสด	ชื่อผัก
ประเภทบริโภคใบ	ผักสดดิบ ผักกาดขาว ผักบูร ผักกวางตุ้ง กะหล่ำปลี ผักคะน้า ໂ荷ระพา ผักชี ตันหอม ขี้นปล่าย ผักปรัง
ประเภทบริโภคผล	ถั่วฝักยาว มะเขือยาว มะเขือเทศ แตงกวา พริกหนุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารังนี้ คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจวิเคราะห์หาระดับสารม่าแมลงตกร้าน ประกอบด้วยชุดทดสอบหาสารม่าแมลงในอาหาร (กลุ่มสารประกอบออร์แกโนฟอสเฟต/คาร์บามอต) มาตรฐานของกองอาหาร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข (2546) ซึ่งมีชุดอุปกรณ์และเคมีภัณฑ์ดังนี้

1.1 ชุดอุปกรณ์ ได้แก่ อ่างควบคุมอุณหภูมิ ขวดพลาสติกขนาด 60 มล. หลอดหยดแก้ว หลอดหยดพลาสติก อุปกรณ์ระเหยตัวอย่าง หลอดทดลอง ตะแกรงวงหลอด และเทอร์โมมิเตอร์

1.2 ชุดเคมีภัณฑ์ ได้แก่ สารสกัด – 1 สารสกัด – 2 น้ำยาจีที – 1 น้ำยาจีที – 2 น้ำยาจีที – 2.1 น้ำยาจีที - 3 น้ำยาจีที - 3.1 น้ำยาจีที - 4 และน้ำยาจีที – 5

2. เครื่องมือที่ใช้ทดลองการล้างประกอบด้วยวัสดุและอุปกรณ์

2.1 น้ำประปา

2.2 เกลือป่น

2.3 น้ำส้มสายชู

2.4 กระมัง

2.5 บีกเกอร์ขนาดความจุ 1000 มิลลิลิตร

2.6 ช้อนชา ขนาดความจุ 5 มิลลิลิตร

3. แบบบันทึกผลการทดลอง

3.1 แบบบันทึกผลการทดลองของสารม่าแมลง

3.2 แบบบันทึกผลการล้าง

คุณภาพของเครื่องมือ

ชุดทดสอบหาสารม่าแมลงในอาหาร(กลุ่มสารประกอบฟอสเฟต/คาร์บามेट) มาตรฐานของกองอาหาร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข (2546) ค่าต่อสุดที่ตรวจพบสารม่าแมลงตกค้างมีค่าที่ 0.05 มิลลิกรัมต่ออาหารหนัก 1 กิโลกรัมและเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีมาตรฐานทางห้องปฏิบัติการ พบว่า มีความไว (Sensitivity) ร้อยละ 92.3 มีความจำเพาะ (Specificity) ร้อยละ 85.1 มีความถูกต้อง (Accuracy) ร้อยละ 87.1 และมีความแม่นยำ ร้อยละ 87.5 การเก็บรวมรวมข้อมูล

1. ผู้ศึกษาเก็บรวมรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดย

1.1 เก็บตัวอย่างผักสดเพื่อตรวจหาระดับสารม่าแมลงตกค้าง จากแพงจำหน่ายผักทั้ง 7 แพงฯ ละ 16 ชนิด ทุกวันพุธของสปดาห์นี้องจากแม่ค้าไปรับผักมาจำหน่ายทุกวันพุธ ติดต่อ กัน 8 สปดาห์ รวมตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 896 ตัวอย่าง (วิธีการสุ่มเก็บตัวอย่างตามแพนภูมิในภาคพนวก ก)

1.2 เก็บตัวอย่างผักสดเพื่อศึกษาผลของการล้าง 4 วิธี กับระดับสารม่าแมลงตกค้างในผักสด จากแพงจำหน่ายทั้ง 7 แพงฯ ละ 16 ชนิด ติดต่อ กัน อีก 2 สปดาห์ รวมตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 128 ตัวอย่าง (วิธีการสุ่มเก็บตัวอย่างตามแพนภูมิในภาคพนวก ข)

2. ผู้ศึกษาตรวจวิเคราะห์หาระดับสารม่าแมลงตกค้าง ตามขั้นตอน ดังนี้ (แพนภูมิ ขั้นตอนการตรวจในภาคพนวก ก)

2.1 ขั้นตอนการสกัดตัวอย่าง

2.1.1 นำผักตัวอย่างแต่ละชนิดมาหั่นให้ละเอียด คลุกเคล้าให้เข้ากันแล้วตักผักที่ละเอียดจากกองให้ได้ปริมาณ 5 กรัม ใส่ลงในขวดตัวอย่าง (สูง 2 ขีดของขวดพลาสติกตัวอย่าง)

2.1.2 เติมน้ำสารสกัด - 1 จำนวน 5 ซีซี. หรือพอท่วมตัวอย่าง ปิดฝาแล้วเบี่ยนาน 1 นาที วางทิ้งไว้ 15-30 นาที

2.1.3 กรองหรือคุณสารละลายที่สกัดได้จำนวน 1 ซีซี. ใส่ลงในหลอดทดลองแล้วเติมน้ำสารสกัด - 2 จำนวน 1 ซีซี.

2.1.4 นำหลอดตัวอย่างวางในตะแกรงวงหลอด แล้วนำไปแช่ในอ่างน้ำคุบคุมอุณหภูมิ

2.1.5 ต่อหลอดน้ำก้าชเพื่อไล่สารสกัด - 1 ในอ่างน้ำคุบคุมอุณหภูมิจนสารสกัด - 1 (ชั้นล่าง) ระเหยหมด (การสังเกตดูว่าสารสกัด - 1 หมดไปหรือไม่โดยดูจาก

กันหลอดแก้วต้องไม่มีลักษณะคล้ายเม็ดทรายເກະอยู่ ซึ่งส่วนที่เหลืออยู่ในหลอดแก้ว คือสารสกัด ตัวอย่างที่เป็นขั้นของสารสกัด – 2 เท่านั้น)

2.1.6 เมื่อสารสกัด – 1 หมดໄไปแล้ว ใช้หลอดหยดดูดน้ำสารสกัด ตัวอย่างผักที่ได้ลงบรรจุในหลอดแก้วอีกอันหนึ่ง จำนวน 0.25 ซีซี.

2.2 ขั้นตอนการตรวจหาสารเมาแมลง

2.2.1 นำยาเคมีกันท์ ได้แก่ นำยา จีที - 1 นำยา จีที - 2 นำยา จีที - 3 นำยาจีที - 4 นำยา จีที - 5 และสารสกัด - 2 (เป็นนำยาควบคุม)

2.2.2 วิธีการตรวจ

2.2.2.1 อุณหภูมิของภาชนะที่เปิดไฟไว้ต้องมีอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 35 - 37 องศาเซลเซียส

2.2.2.2 ใช้หลอดหยดดูดสารสกัด - 2 ใส่ลงในหลอดแก้วจำนวน 2 หลอดๆ ละ 0.25 ซีซี. (1 ส่วน) ซึ่งในการตรวจเรียกว่า หลอดควบคุม และ หลอดตัดสิน

2.2.2.3 หลอดตัวอย่างผักทั้งหมดทุกหลอดใช้หลอดหยดดูด ตัวอย่างผักในสารสกัด - 2 ใส่ลงในหลอดแก้วทุกตัวอย่างๆ ละ 0.25 ซีซี. (1 ส่วน)

2.2.2.4 นำหลอดควบคุม หลอดตัดสินและหลอดสารสกัด ตัวอย่างผักทั้งหมดแล้วใช้หลอดดูดน้ำยา จีที - 1 จำนวน 2 ขีดเติมลงทุกหลอดตั้งทึ้งไว้ 5-10 นาที

2.2.2.5 ขณะรอเวลา เทน้ำยา จีที - 2.1 ลงในขวดน้ำยา จีที - 2 เบเย่าให้สารเคมีละลายเข้ากัน (เป็นนำยาพสม จีที - 2) และเทน้ำยา จีที - 3.1 ลงในขวดน้ำยา จีที - 3 เบเย่าให้สารเคมีละลายเข้ากัน (เป็นนำยาพสม จีที - 3)

2.2.2.6 เมื่อครบระยะเวลา 10 นาที ใช้หลอดหยดพลาสติกหยดนำยาพสม จีที - 1 ใส่ลงในหลอดแก้วทุกหลอดๆ ละ 0.5 ซีซี. (2 ส่วน) โดยเริ่มจากหลอดที่ 1 คือ หลอดควบคุม ตามหลอดตัดสิน และหลอดตัวอย่างทุกๆ หลอด ตั้งทึ้งไว้ 5-10 นาที

2.2.2.7 เมื่อครบระยะเวลา 10 นาที ใช้หลอดหยดพลาสติก หยดนำยาพสม จีที - 2 ใส่ลงในหลอดควบคุม และหลอดตัวอย่างทุกๆ หลอดๆ ละ 0.25 ซีซี. (1 ส่วน) ส่วนหลอดตัดสินเติมน้ำยาพสม จีที - 2 จำนวน 0.375 ซีซี. (1.5 ส่วน) ตั้งทึ้งไว้ 1 ชั่วโมง

2.2.2.8 เมื่อครบระยะเวลา 1 ชั่วโมง ใช้หลอดหยดพลาสติกหยดนำยาพสม จีที - 3 ใส่ลงในทุกๆ หลอดๆ ละ 1 ซีซี. (4 ส่วน)

2.2.2.9 ใช้หลอดหยดพลาสติกหยดน้ำยา จีที - 4 ใส่ลงในทุกๆ หลอดๆ ละ 0.5 ซีซี. (2 ส่วน) พร้อมกับเบเย่าหลอดทุกหลอดให้สารละลายเข้ากัน

2.2.2.10 ใช้หลอดหดพลาสติกหยดน้ำยา จีที - 5 ใส่ลงในทุกๆ หลอดฯ ละ 0.5 ซีซี. (2 ส่วน) พร้อมกับเขย่าน้ำยาในแต่ละหลอดให้สมเข้ากัน จากนั้นสั่งเกตสี ที่เกิดขึ้นของหลอดตัวอย่างแต่ละหลอด

3. การล้างผักด้วยวิธีการต่าง ๆ 4 วิธี สำหรับตรวจสอบสารม่าแมลงตกค้าง

3.1 การล้างผักด้วยวิธีที่ 1 คือ ล้างด้วยการจุ่มน้ำในภาชนะ 2 ครั้ง โดยการใส่น้ำประปาลงในกระถางปะมาณครึ่งหนึ่งของกระถาง จากนั้นนำผักลงไปจุ่มน้ำแล้วนำขึ้นมาพักในกระถางอีกใบหนึ่ง แล้วพาน้ำทิ้ง ดำเนบบเดียวกัน 2 ครั้ง

3.2 การล้างผักด้วยวิธีที่ 2 โดยการเปิดน้ำประปาจากก๊อกน้ำ นำผักไปล้างโดยให้น้ำประปาไหลผ่านผักตลอดเวลานาน 2 นาที

3.3 การล้างผักด้วยวิธีที่ 3 โดยการใช้น้ำเกอร์ขนาดความจุ 1000 มิลลิลิตรตรวจน้ำประปาลงในกระถางจำนวน 4 ครั้ง ใช้ช้อนชาตักเกลือป่นจำนวน 6 ช้อน เทลงไปในกระถางคนให้เข้ากัน จากนั้นนำผักลงไปล้างนาน 5 นาที

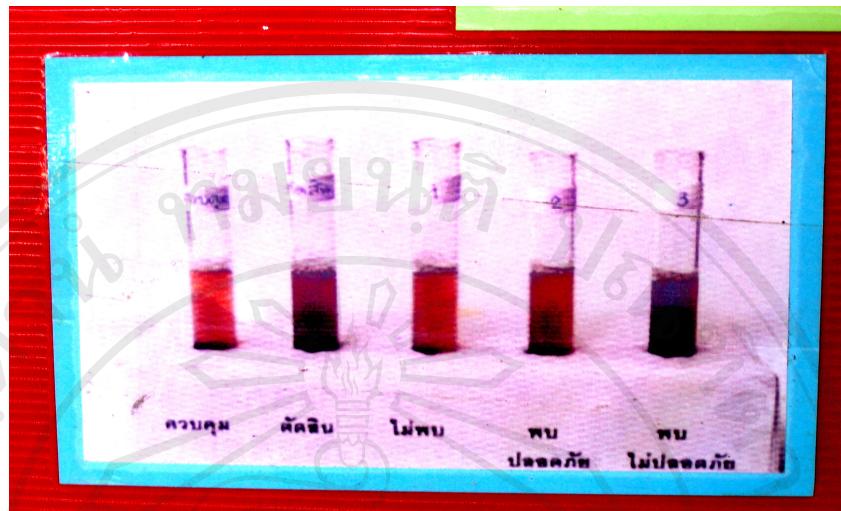
3.4 การล้างผักด้วยวิธีที่ 4 โดยการใช้น้ำเกอร์ขนาดความจุ 1000 มิลลิลิตรตรวจน้ำประปาลงในกระถางจำนวน 4 ครั้ง เทน้ำส้มสายชูใส่ช้อนชาจำนวน 3 ช้อน เทลงไปในกระถางคนให้เข้ากัน จากนั้นนำผักลงไปล้างนาน 5 นาที

การแปลผลข้อมูล

1. สีที่เกิดขึ้นในหลอดตัวอย่างมีสีอ่อนกว่าหรือเท่ากับหลอดควบคุมแสดงว่าตรวจไม่พบสารม่าแมลง หรือไม่พบสารพิษตกค้าง

2. สีที่เกิดขึ้นในหลอดตัวอย่างมีสีอ่อนกว่าหลอดตัดสินแต่เข้มกว่าหลอดควบคุมแสดงว่าตรวจพบสารม่าแมลงหรือสารพิษตกค้าง แต่อยู่ในเกณฑ์ที่ปลอดภัย

3. สีที่เกิดขึ้นในหลอดตัวอย่างเท่าหรือเข้มกว่าหลอดตัดสิน แสดงว่า ตรวจพบสารม่าแมลงหรือพบสารพิษตกค้างในปริมาณมากเกินเกณฑ์ปลอดภัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลการตรวจหาระดับสารม่าแมลงตอกค้างในผักสดโดยเทียบกับตารางอ่านผลตามคู่มือการใช้ชุดทดสอบอาหาร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข (2546)
2. ใช้ค่าร้อยละหาระดับการตอกค้างของสารม่าแมลงในผักสด
3. เปรียบเทียบระดับสารม่าแมลงตอกค้างในผักสดที่ไม่ล้างและผักสดที่ล้างด้วยวิธีการต่างๆ โดยใช้ค่าร้อยละ

จัดทำโดย นักศึกษาสาขาวิชาชีวเคมี
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved